

[Askjær Jørgensen]

dre omkostninger i forbindelse med de 200.000 fejlbeskæftigede, og man sparer de mange sociale udgifter som følge af, at alt for mange går ledige.

De direkte og indirekte omkostninger ved, at der mangler reelle job til mindst 500.000 medborgere, er mindst 50 mia kr. årligt. Fremskridtspartiet ser følgende hovedopgaver for folketinget at løse.

Giv det danske erhvervsliv mulighed for at oprette en halv million nye job, giv danskerne tilfredsstillelse ved at have meningsfulde job og spar herved årligt 50 mia kr. på det offentliges budget!

De nye job vil selvsagt give øget produktion, og de betingelser, der skal gives erhvervslivet, skal naturligvis indeholde, at det skal være profitgivende at ansætte de 500.000 nye. Det vil igen betyde, at der fremkommer en vareproduktion, som er konkurrencedygtig. Samtidig med, at man løser arbejdsløshedsproblemet, løser man altså de indenlandske statsfinansieringer med 50 mia kr. årligt, og man løser samtidig problemet med gældsætningen over for udlandet.

Det er denne gigantiske opgave, vi ønsker at drøfte med industriministeren i dag. Det er spørgsmålet om, hvorledes man kan give det danske erhvervsliv mulighed for at oprette 500.000 nye arbejdspladser.

Vi forventer, at nogle vil sige, at opgaven er umulig. I fremskridtspartiet har vi ikke til sinds blot at sige, at opgaven er uløselig. Vi ønsker fortsat med fuld styrke at argumentere for opgavens løsning. Man kan derfor møde os negativt i dag, men man må da vide, at man dermed hører med til dem, som ikke vil forsøge at give alle danske et meningsfuldt job. Foreløbig tror vi dog på, at alle partier vil deltage positivt i denne debat, og først og fremmest venter vi et positivt svar fra industriministeren, fra erhvervslivets minister.

Besvarelse

Industriministeren (Erling Jensen):

Lad mig allerførst takke for den anledning, den stillede forespørgsel giver folketinget til at drøfte erhvervslivets problemer. Jeg tror, det er værdifuldt, at vi med rimeligt korte mellemrum dokumenterer vor interesse for erhvervslivet og vor vilje til at medvirke til en løsning af erhvervslivets problemer.

Grundlaget for regeringens erhvervs- og beskæftigelsespolitik i de kommende år kom til udtryk i statsministerens redegørelse her i folketinget den 12. januar og i det handlingsprogram, regeringen lagde frem forud for valgets udskrivning. Det er heri, man må søge nogle væsentlige elementer af betydning for de vilkår og betingelser, som erhvervslivet vil møde i de nærmeste år, og som forespørgeren ønsker nærmere belyst.

Den industripolitiske redegørelse, jeg afgav her i folketinget i maj forrige år, indgår i regeringens handlingsprogram som en del af dette. Desværre blev det ikke muligt at drøfte denne redegørelse her i tinget. Forespørgslen kan imidlertid give anledning til kort at vende tilbage til nogle af de problemstillinger, den industripolitiske redegørelse beskæftigede sig med. Disse problemstillinger er stort set stadig aktuelle; det gælder ikke mindst udviklingen på beskæftigelsesområdet.

Den politik, der her kommer til udtryk, indebærer en kraftig indsats for bedre vilkår for erhvervslivet. Nøgleordet er: en styrkelse af erhvervslivets konkurrenceevne. Der har allerede vist sig gode resultater i form af en forbedring af konkurrenceevnen. Danmark er således i en række internationale sammenligninger blevet fremhævet som det land, der i de seneste år har opnået den største forbedring af konkurrenceevnen. Medvirkende hertil har naturligvis været de ændrede kursrelationer. I denne forbindelse skal jeg især pege på de to devalueringer, der blev gennemført i efteråret 1979, samt de ændrede kursrelationer som følge af stigningen i dollarkursen i perioden fra oktober 1980 til august 1981. Afgørende er imidlertid, at der har været ført en økonomisk politik, der sammen med den afdæmpede lønudvikling i 1980 og 1981 har gjort det muligt at fastholde de herved indvundne forbedringer af konkurrenceevnen.

Forbedringen af konkurrenceevnen har givet sig udtryk i øgede markedsandele for dansk eksport siden 1978 og en stigning på 24 pct. i industrieksporten fra 1979 til 1980. Mængdemæssigt udgjorde stigningen 7 pct. I 1981 er det lykkedes at opretholde det høje niveau, som eksporten nåede op på i 1980. Forbedringer af konkurrenceevnen har trods stigende energipriser og øgede nettorentudgifter medført en forbedring af betalingsbalancen, således at underskuddet på de løbende poster foreløbig skønnes til ca. 11,5 mia